

[Breckmann]

Afrikas mest udviklede og velfungerende land (næst efter selve Sydafrika), eller også afslører udenrigsministerens svar, at Danmark ikke har ulejliget sig med at undersøge den namibiske situation tilstrækkeligt til at indse, at Walvis Bay er den eneste brugelige dybvandshavn (bortset fra fiskerlejet Lüderitz) langs hele kysten til modtagelse, bearbejdelse og viderebefordring af de 2 mio. t fisk, som årlig kan fanges inden for namibisk 200-mile-søterritorium, hvilket hidtil er blevet rovfisket af ICSEAF's medlemslande med fem af medlemmerne i FN's Namibiakommission som de værste slyngler, mens Danmark med sin destruktive sanktionspolitik har været hæler i dette årlige multimilliardfisketyveri. Fortsat dansk boykot af Walvis Bay betyder reelt fremtidig boykot af et selvstændigt Namibia.

Svar (10/2 89):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Danmarks og de øvrige nordiske landes sanktionspolitik er rettet mod Sydafrika og mod det af Sydafrika besatte Namibia. I forbindelse med Namibias overgang til uafhængighed er det hensigten, at de nordiske lande vil ophæve sanktionerne for så vidt angår Namibia.

Som oplyst i besvarelsen af spørgsmål nr. S 370 af 11. januar 1989 er det endnu uafklaret, om Walvis Bay-enklaven kommer til at indgå i et uafhængigt Namibia. Bliver dette ikke tilfældet, vil Walvis Bay fortsat være omfattet af den danske og de øvrige nordiske landes sanktionslovgivning. Også USA's Sydafrikasanktionslovgivning, der i dag ligeledes omfatter Namibia, forventes i så fald fortsat at komme til at omfatte Walvis Bay-enklaven.

Mange af Sydafrikas nabostater lader en stor del af deres udenrigshandel gå igennem havne i Sydafrika. Situationen vil blive den samme for et selvstændigt Namibia, der må forudse, at langt den største del af Namibias eksport og import vil blive transporteret gennem Walvis Bay. Dansk eksport til et kommende uafhængigt Namibia vil således ofte komme til at gå igennem Walvis Bay, også såfremt dette område fortsat udgør en del af Den Sydafrikanske Republik. Det afgørende er her, at Namibia er bestemmelseslandet, dvs. det endelige modtagerland.

Danmark vil støtte alle internationale bestræbelser på at give et kommende uafhængigt Namibia muligheder for at udvikle sin økonomi. Der vil således i givet fald ikke blive tale om en boykot af Walvis Bay som transithavn for Namibias udenrigshandel.

Spm. nr. S 474

Til justitsministeren (30/1 89) af:

Nør Christensen (CD):

»Vil ministeren undersøge, i hvor mange tilfælde anklagemyndigheden i anledning af færdselsulykker med dødelig udgang i 1986 og 1987 har rejst tiltale mod førere af motorkøretøjer for at have kørt for hurtigt, og om for hurtig kørsel har været den væsentligste ulykkesårsag, og vil ministeren endvidere undersøge, hvad der efter anklagemyndighedens opfattelse har været de væsentligste ulykkesårsager, også selv om sagerne er sluttet uden tiltalerejsning?«

Begrundelse

Centrum-Demokraterne har fremsat lovforslag om ændring af de generelle hastighedsgrænser (lovforslag nr. L 45), og 1. behandling af lovforslaget fandt sted i Folketinget den 1. november 1988, hvorefter lovforslaget blev henvist til behandling i Retsudvalget.

Centrum-Demokraterne ønsker i den forbindelse, at der foretages en dyberegående undersøgelse af årsagen til ulykken i de enkelte sager, hvor personer blev dræbt. I debatten om hastighedsgrænserne siges der gang på gang »hastigheden dræber«, uden at der indtil nu er ført statistisk bevis for denne påstand.

Selv om det samlet drejer sig om undersøgelse af en del sager, finder Centrum-Demokraterne, at undersøgelsen må kunne foretages uden anvendelse af store ressourcer, da sagerne formentlig ligger i de enkelte politikredse, som inden for en rimelig tidsmargin må kunne besvare de stillede spørgsmål.

Svar (10/2 89):

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Justitsministeriet har i anledning af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Rigspolitichefen og Rådet for Trafiksikkerhedsforskning.

Rigspolitichefen har oplyst, at politiet ikke er i besiddelse af statistisk materiale af den i